

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem Mgr. Pavlem Svobodou ve věci žalobce **D. M.**, nar. [redacted], [redacted], [redacted], zastoupeného JUDr. Hanou Kapitánovou, advokátkou, Sady 5. května 36, 301 12 Plzeň proti žalovanému **J. P.**, nar. [redacted], [redacted], právně zastoupenému Mgr. Stanislavem Hykyšem, advokátem, Zelená 267, 530 03 Pardubice, o zaplacení 238.000,- Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Směnečný platební rozkaz, vydaný Krajským soudem v Plzni dne 4.3.2009 pod č.j. 45 Cm 86/20090-10, se ponechává v platnosti v plném rozsahu.**
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení o námitkách proti směnečnému platebnímu rozkazu částkou 357,- Kč do tří dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku na účet právního zástupce žalobce.**

Odůvodnění

Žalobce požádal o vydání směnečného platebního rozkazu, jímž by žalovanému bylo uloženo zaplatit žalobci směnečnou sumu ve výši 238.000,- Kč se 6% úrokem a směnečnou odměnou. Žalobu odůvodnil tím, že oba žalovaní se vystavením směnky vlastní zavázal k zaplacení uvedené směnečné sumy. Směnka byla vystavena dne 11.5. 2007, datum splatnosti na směnce je 15.2. 2008 . K zaplacení směnečné sumy nedošlo. Důvodnost žaloby dokládal žalobce originálem směnky.

Za použití ust. § 175 odst. 1 o.s.ř, protože o pravosti směnky nebylo důvodu pochybovat, soud žalobě vyhověl a směnečný platební rozkaz byl vydán. Proti směnečnému platebnímu rozkazu žalovaný uplatnil námitky, doručené soudu dne 16.3. 2009 .

Žalovaný namítal, že prostřednictvím směnky, vystavené dne 11.5. 2007, mělo být financováno zahájení stavby rodinného domku společností Ekonomické stavby s.r.o. (dále jen ES), kterou žalobce zastupuje jako její [REDAKCE]. Žalovaný se společností ES uzavřel smlouvu o smlouvě budoucí na výstavbu rodinného domu. Podle čl. III.3.3 měl žalovaný zaplatit zálohu na přípravné práce ve výši 170.000,-- Kč. Tuto částku k dispozici neměl a bylo mu nabídnuto, že žalobce jako fyzická osoba mu tuto částku půjčí. Tato záloha měla být proúčtována v souvislosti s konečnou cenou domu, žalovaný ji měl žalobci zaplatit z hypotéky, kterou si měl žalovaný na realizaci stavby vzít. Dne 11.5. 2007 byla podepsána smlouva o půjčce mezi žalobcem jako věřitelem a žalovaným jako dlužníkem. Podle smlouvy o půjčce měl věřitel (žalobce) půjčovanou částku složit přímo na účet společnosti ES a měla být vázána účelově na financování zálohy dle čl. III.3.3 Smlouvy o smlouvě budoucí. Na zajištění této půjčky byla vystavena žalovaným směnka. K uzavření vlastní smlouvy na stavbu domu však již nedošlo.

Podle názoru žalovaného není žalobce oprávněn uvedenou částku ze směnky požadovat, mělo se jednat o zálohové plnění vůči firmě, jejímž [REDAKCE] žalobce je. To, že nedošlo k uzavření vlastní smlouvy o dílo, navazující na smlouvu o smlouvě budoucí, způsobila společnost ES a v důsledku toho tato společnost od svého [REDAKCE] přijala bez právního důvodu plnění, které by mělo být vráceno žalovanému. Podle názoru žalovaného by zaplacení směnečné sumy způsobilo u žalobce bezdůvodné obohacení, navíc zřetelně odporující dobrým mravům, protože žalobce jako [REDAKCE] společnosti ES mohl ovlivnit plnění závazku ze strany ES. Jako důkazy pro svá tvrzení žalovaný doložil Smlouvu o smlouvě budoucí č. 07/189, dále návrh smlouvy o dílo ze dne 10.4. 2008 a Smlouvu o půjčce ze dne 11.5. 2007.

K námitkám žalovaných se žalobce vyjádřil písemně a to tak, že uvedl, že námitky žalovaného nepovažuje za důvodné. Pokud se pak týká podání žalovaného, pak zde podle názoru žalobce žádná relevantní námitka obsažena není, žalovaný nepopřel, že by směnku vystavil. Žalobce k žádosti žalovaného mu poskytl půjčku ve výši 170.000,-- Kč, kterou uhradil přímo společnosti ES ve prospěch žalovaného. Příjem této částky také společnost ES potvrzuje. Nesprávné je i tvrzení žalovaného o neuzavření smlouvy o dílo na stavbu domu mezi žalovaným a společností ES. Tato smlouva uzavřena byla, žalovaný však nezaplatil ani první splátku podle této smlouvy o dílo a následně pak dopisem ze dne 18.11. 2008 od smlouvy odstoupil. Společnosti ES údajně dluží žalovaný celkem 434.476,-- Kč. Přípravné práce, prováděné podle smlouvy o smlouvě budoucí zahrnovaly m.j. zpracování studie, projektové dokumentace, zajištění stavebního povolení apod. Přípravné práce společnosti ES byly provedeny. Své tvrzení doložil žalobce potvrzením společnosti ES o přijetí částky 170.000,-- Kč, a to od žalobce ve prospěch žalovaného. Dále žalobce doložil uzavřenou smlouvu o dílo 07/189 a dopis žalovaného ze dne 18.11. 2008, jímž žalovaný odstupuje od smlouvy o dílo, uzavřené v dubnu 2008.

Při jednání ve věci samé, které bylo nařízeno ve smyslu ust. § 175 odst. 3 a 4 o.s.ř. k přezkoumání námitek žalovaného proti směnečnému platebnímu rozkazu, obě strany zcela setrvaly na svých výše vylíčených stanoviscích. Žalovaný dále doplnil, že do směnky bylo zřejmě až po jeho podpisu dopisováno, a to údaj směnečné sumy, uvedený slovně. Toto tvrzení dokládal kopií směnky s tím, že na této jeho kopii je směnečná suma slovně uvedena s chybou a neshoduje se směnkou, předloženou žalobcem. To podle názoru žalobce působí absolutní neplatnost směnky z důvodu vnitřní rozpornosti, vyjádření směnečné sumy číslem a slovně se neshoduje. Dále opětovně žalovaný poukázal na propojení mezi žalobcem a

společností ES. Dále žalovaný namítal, že k poskytnutí půjčky vlastně vůbec nedošlo v důsledku absence tradice, žalobce měl peníze jen složit do depozita u společnosti ES, jednalo by se o určitou modifikaci smlouvy schovací, žalobce kdykoliv mohl od ES chtít peníze zpět.

V průběhu jednání ve věci samé žalobce pak na svém návrhu setrval beze zbytku a žádal o ponechání směnečného platebního rozkazu v platnosti v plném rozsahu. Uvedl, že žalovaný si musel být vědom toho, že v daném případě nejde o smlouvu o úschově ale o poskytnutí půjčky – úvěru, s tím, že je plněno přímo společností ES. Vystavená směnka zajišťovala návratnost tohoto úvěru, jednalo se o směnku úplnou, na tuto směnku již žalovaný částečně plnil a to ve výši 20.700,-- Kč.

Vztahy mezi účastníky soud posoudil za použití příslušných ustanovení zákona č. 191/1950 Sb., jak bude dále specifikováno.

Soud ve věci provedl zejména důkazy listinné. Ze smlouvy o smlouvě budoucí č. 07/189 bylo zjištěno, že byla podepsána žalovaným dne 22.3. 2007, žalobcem pak 26.3. 2008. V čl. III.3.3 této Smlouvy o smlouvě budoucí se žalovaný zavazuje k zaplacení zálohy ve výši 170.000,-- Kč do 30 dnů ode dne podpisu této smlouvy na zaplacení přípravných prací s tím, že záloha bude vyúčtována ve smlouvě o dílo a z konečné ceny díla bude odečtena. Záloha byla sjednána ve formě úvěru. Dále bylo zjištěno, že mezi žalovaným jako objednatelem a společností ES jako zhotovitelem byla uzavřena smlouva o dílo č. 07/189, podepsána žalovaným dne 15.4. 2008, společností ES dne 16.4. 2008. Ze smlouvy půjčky ze dne 11.5. 2007, která byla uzavřena mezi žalobcem jako věřitelem a žalovaným jako dlužníkem, bylo zjištěno, že žalobce poskytl žalovanému půjčku ve výši 170.000,-- Kč, peníze měly být podle smlouvy převedeny věřitelem přímo na účet ES. Mezi účastníky smlouvy o půjčce byl sjednán úvěr ve výši 16% p.a. Pro případ nevrácení jistiny ve sjednané lhůtě (15.2. 2008) byla sjednána smluvní pokuta ve výši 68.000,-- Kč. Dále bylo sjednáno, že k zajištění pohledávky věřitele bude dlužníkem vystavena směnka vlastní na 258.700,-- Kč s datem splatnosti 15.2. 2008.

Ze sporné směnky bylo zjištěno, že se jedná o směnku vlastní (§§ 75 a násl. zákona č. 191/1950 Sb. – zákona směnečného a šekového – dále jen ZSŠ)- Směnka byla vystavena v Rousínově, dne 11.5. 2007, na sumu 258.700,-- Kč s datem splatnosti 15.2. 2008, na řad žalobce. Směnka je domicilována u žalobce, jako výstavce směnky je uveden žalovaný, na směnce je podpis výstavce. Vystavení směnky také nebylo žalovaným popíráno, nebyla ani napadána pravost podpisu emitenta. Pokud jde o kopii směnky, předložené žalovaným, pak skutečně mezi originálem směnky doloženým žalobcem a kopií předkládanou žalovaným existují určité rozdíly – interpunkční znaménka u slovního vyjádření směnečné sumy slovně. Zde však podle názoru soudu nelze dovodit, že by do originálu směnky bylo kýmkoliv cokoliv po podpisu emitenta doplňováno, nebylo prokázáno, že by se jednalo o kopii směnky, doložené žalobcem, ani jak tato kopie vznikla. Proto tuto kopii podle názoru soudu za relevantní důkaz považovat nelze.

Podle potvrzení ze dne 23.3. 2009 společnost ES potvrdila, že žalovaný prostřednictvím půjčky od žalobce, zaplatil zálohu ve výši 170.000,-- Kč ze smlouvy o smlouvě budoucí č. 07/189 ze dne 26.3. 2007.

Dále žalobce doložil kopii dopisu žalovaného ze dne 18.11. 2008, jímž žalovaný odstupuje od smlouvy o dílo, o které však v námitkách tvrdil, že vůbec nevznikla a to vinou společnosti ES.

Na podkladu výše uvedených listinných důkazů považuje soud žalobu za zcela důvodnou a nárok žalobce za prokázaný. Vystavením směnky vlastní ze dne 11.5. 2007 se žalovaný zavázal zaplatit žalobci směnečnou sumu 258.700,-- Kč, a to dne 15.2. 2008. Z této sumy pak žalobce žádá o zaplacení částky 238.000,-- Kč, s tím, že na směnku již bylo částečně plněno. Jedná se o směnku splatnou určitý den ve smyslu ust. § 33 odst. 1 ZSŠ.

Zde pak soud konstatuje, že v námitkách, které podal žalovaný včas, není obsažena žádná námitka, která by byla relevantní k tomu, aby byl důvod k jakékoliv změně či rušení směnečného platebního rozkazu. Se strany žalovaného dochází v jeho obraně ke směšování vztahu mezi ním jako dlužníkem a žalobcem jako věřitelem, vznikající ze smlouvy o půjčce, se vztahem mezi žalovaným jako objednatelem a společností ES jako dodavatelem ze smlouvy o dílo, resp. mezi týmiž subjekty ze smlouvy o smlouvě budoucí. Směnka, vystavená žalovaným, zajišťovala návratnost půjčky, poskytnuté žalobcem žalovanému. Skutečnost, že půjčenou částku žalobce převedl přímo na společnost ES, zde není podstatná, když složení této částky žalobcem bylo ve prospěch žalovaného. Pokud se žalobce domáhá nižší částky, než je směnečná suma, pak není nijak podstatná, je na žalobci, v jakém rozsahu svůj nárok uplatní. Jestliže se pak žalovaný domnívá, že se strany společnosti ES nedošlo k řádnému plnění a že z tohoto důvodu proti této společnosti má nějaký nárok, je na něm, aby tento nárok řádně vymáhal. Skutečnost, že žalobce je [REDAKCE] společnosti ES na výše uvedených skutečnostech nic změnit, protože půjčku poskytl a směnečnou sumu vymáhá jako fyzická osoba.

Pokud pak žalobce požadoval směnečnou odměnu a úrok ve výši 6%, pak nárok žalobce je odůvodněn ust. § 48 odst. 1 bod 2 a 4 ZSŠ.

Výrok o náhradě nákladů vychází z ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., když žalobce v tomto řízení měl plný úspěch, a proto mu byl přiznán nárok na náhradu nákladů právního zastoupení, a to za jeden režijní paušál po 300,-- Kč (vyhl. 177/1996 Sb.) s DPH ve výši 19%.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.

Nebude-li povinnost žalovaného splněna dobrovolně, lze se jejího splnění domáhat návrhem na výkon rozhodnutí.

Krajský soud v Plzni
dne 21.04.2009

Za správnost vyhotovení:
Eva Bošková

Mgr. Pavel Svoboda, v.r.
samosoudce